

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg går ud fra, at det er almindeligt kendt, at Socialistisk Folkeparti var imod den lønforhøjelse, folketingsmedlemmerne fik fra 1. oktober 1986. Den blev vedtaget alligevel, og det vil sige, at lønforhøjelsen gik igennem. Da EF-parlamentarikerne er aflønnet med vederlag og pension m.v. i overensstemmelse med, hvad folketingsmedlemmer får, er det klart, at det, der er tilbage i dette forslag, er, at der nu skal reguleres på eftervederlaget for EF-parlamentarikerne.

Som en konsekvens af, at lovforslaget blev vedtaget af et flertal, som vi ganske vist ikke var med i, siger det sig selv, at det principielle, at EF-parlamentarikere ikke skal være lønnet bedre eller ringere end folketingsmedlemmer, er vi indstillet på at støtte. Derfor tilslutter vi os lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Tilslutning.

Bollmann (CD):

Så kort kan jeg ikke gøre det.

Hvis ikke der er noget galt med min erindring, var fru Lilli Gyldenkilde eller i hvert fald SF, da vi havde debatten i foråret, for forbedringen i eftervederlaget, men imod selve lønforhøjelsen. Det kan godt være, at min erindring ikke er helt korrekt på det område.

I øvrigt vil jeg sige, at vi også i CD finder det rimeligt, at vore EF-parlamentarikere behandles på samme måde, som vi bliver det her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Det er kendt også for hr. Bollmann, kan jeg høre, at vi var imod selve lønforhøjelsen. Men vi var absolut ikke imod, at eftervederlaget blev bedre, end det havde været tidligere. Tværtimod, vi har arbejdet for det i præsidiet. Jeg har i præsidiet arbejdet for, at eftervederlaget blev bedre.

Det er ikke rart at blive fyret med tre ugers varsel – det kan gælde EF-parlamentarikere, og det kan gælde folketingsmedlemmer – og derefter stå i den situation, at man hverken ved ud eller ind efter tre måneder. Det er det ekstreme, der kan ske i forbindelse med de regler, vi kører efter. Det bliver nu ændret, og vi synes, det er rimeligt, at der er

et halvt års eftervederlag for folketingsmedlemmer og for EF-parlamentarikere.

Steffensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti tilslutter sig lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet har det ikke som fru Lilli Gyldenkilde fra SF, der åbenbart mener, at en fejltagelse bliver bedre, hvis man gentager den. Derfor vil vi naturligvis stemme imod det foreliggende lovforslag.

Jeg vil godt gentage noget af det, vi sagde, da folketingsmedlemmerne bevilgede sig selv 37 pct.s lønforhøjelse: det er uanstændigt af Folketinget først at foretage et overenskomstmæssigt indgreb, hvorefter lønmodtageres løn kun må stige nogle ganske få procent i løbet af en 2-årig periode, for kort tid efter at bevilge sig selv nogle kæmpelønforhøjelser. Det er direkte umoralsk, og det er det naturligvis også i det foreliggende tilfælde.

Vi har set, at folketingsmedlemmerne, vi har set, at borgmestrene, vi har set, at de kommunale topchefer og nu EF-medlemmerne får det ene løntillæg efter det andet, hvorimod alle andre holder man nede, og dér taler man om moral, eller hvad man nu måtte kalde det. Vi finder det helt utilstedeligt, at de, der hører til samfundets bedst afplagede, på den måde skal favorisere sig selv, blot fordi de er i stand til selv at regulere det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg ikke var uenig med hr. Dohrmann – det var vi faktisk enige om i sin tid – i at gå imod forhøjelsen af Folketingets medlemmers vederlag. Men jeg vil sige i min anden bemærkning, at det hjælper altså, hvis man læser forslagene, og det hjælper meget, hvis man også læser den skriftlige fremsættelse, og den tillader jeg mig at citere fra:

»Den gældende lov om vederlag og pension m.v. for medlemmerne af Europa-Parlamentet er udformet således, at ændringer i folketingsmedlemmernes grundvederlag og pensionsregler umiddelbart får virkning også for repræsentanterne i Europa-Parlamentet. Lovforslaget indebærer derfor alene en æn-